

Nr 205.

Av herr **Nilsson, Bernhard**, m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående fortsatt giltighet av gällande skattegruppering m. m.

I proposition nr 68 har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen, att den gällande skattegrupperingen måtte, utan hinder av 48 § kommunalskattelagen, erhålla förlängd giltighet till och med utgången av år 1944.

Det utredningsresultat om levnadskostnadernas lokala olikheter, som refererats i kungl. propositionen, har förelegat sedan den 20 maj 1942. Detta visade bl. a., att skillnaden mellan beräknade högsta och lägsta ortsindextal minskat från 48 % 1934 till 27 % 1941. Utredningens resultat konfirmerade alltså den uppfattning man redan tidigare kommit till, nämligen att de verkliga skillnaderna i levnadskostnaderna på olika orter ej voro så stora som gällande dyrortsgrupperingssystem förutsatte, samt att en väsentlig sammanpressning av variationerna ägt rum under de gångna åren.

Det torde vara en allmän uppfattning, att de mindre tillfredsställande ortsgrupperingarna ur ren rättvisesynpunkt böra ändras snarast möjligt i överensstämmelse med de statistiska resultat, som komma verkligheten så nära som möjligt. Man hade med skäl kunnat vänta, att åtgärder skulle ha vidtagits i syfte att snarast möjligt efter utredningsresultatets offentliggörande åstadkomma rättelse i dessa hänseenden. Det är därför med beklagande vi måste konstatera, att Kungl. Maj:t, vilken redan den 17 oktober 1942 erhöll socialstyrelsens förslag om riktlinjer för allmän löne- och skattegruppering, först den 27 februari innevarande år framlagt förslag och då endast om delspörsmålet skattegrupperingen, varvid ej föreslagits annat än att den under 1942 gällande grupperingen skall förlängas för ytterligare två år.

Departementschefen har dock själv yttrat, att en omjustering av skatteavdragen kan ske utan alltför mycket omgång ej blott genom förflyttning av orter från den ena gruppen till den andra utan även genom jämkningar på själva avdragsbeloppen i de olika grupperna. Sådana jämkningar ha som bekant nyligen föreslagits av familjebeskattningsakkunniga, innebärande en sammanträngning av de olika ortsavdragen. Enligt uppgift har finansdepartementet med anledning av nämnda betänkande låtit utsända en rundskrivelse till taxeringsmyndigheterna med uppmaning att så ordna arbetet, att hänsyn vid taxeringarna skall kunna tagas till ett eventuellt riksdagsbeslut redan i år i denna fråga.

Då Kungl. Maj:t således vid denna sena tidpunkt synes förutsätta möjlig-

heten av en justering av skattegrupperingen att gälla för årets taxeringsarbete, synes det vara desto mindre motiverat att förlänga skattegrupperingens giltighetstid till och med utgången av år 1944. När orättvisorna i rådande förhållanden nu blivit till fullo konstaterade och erkända, måste statsmakterna sträva efter att vidtaga rättelser så snabbt som de tekniska möjligheterna det medgiva. Det torde utan större svårighet vara möjligt för Kungl. Maj:t att omedelbart vid början av 1944 års riksdag, efter förnyade utredningar, framlägga proposition om ändring av skattegrupperingen i så god tid, att de nya bestämmelserna skola kunna tillämpas redan vid 1944 års taxeringar.

På grund av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen måtte

dels endast i så måtto bifalla Kungl. Maj:ts förevarande proposition nr 68, att nu gällande skattegruppering förlänges till och med utgången av år 1943,

dels besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om förslag till 1944 års riksdag om ny skattegruppering i överensstämmelse med de lokala levnadskostnaderna i så god tid, att dessa nya bestämmelser kunna tillämpas vid 1944 års taxering.

Stockholm den 3 mars 1943.

Bernhard Nilsson.

Axel Mannerskantz.

Ivar Ekströmer.

K. E. Johanson.

Carl Sundberg.

Lennart Bondeson.

Nils Gabrielsson.

Carl Beck-Friis.

Gust. Björkman.

Lennart Johansson.

Frans Hansson.

Nils Holmström.

Gunnar A. Andersson.

William Nisser.